

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010562
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010562.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému J. B., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16.01.2020, sp.zn. 5T/53/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/53/2019 zo dňa 16.01.2020 bol obžalovaný J. B. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 08.07.2019, sp.zn. 3 Pv 5/2019/6601, a to postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby pod bodom 1/ mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 22.00 hod. dňa 02.01.2019 do 10.00 hod. dňa 03.01.2019 po predchádzajúcej vzájomnej dohode vykonali krádež vĺamaním do poschodového rodinného domu, ktorého majiteľom je C. Y. a ktorý sa nachádza na neoplotenom pozemku na adrese P., J. P. č. X, okres L. L., a to tým spôsobom, že K. L. a K. P. pajsrom v oblasti uzamykacieho mechanizmu smrekolitových vchodových dverí do prízemnej časti domu tieto vypáčili a poškodili, následne vošli do domu, odkiaľ odcudzili televízor zn. V., nezisteného výrobného čísla v hodnote 229,- Eur, motorovú pílu zn. R. neznámeho výrobného čísla v hodnote 169,- Eur, uťahovač s kufríkom neznámej značky a výrobného čísla v hodnote 30,- Eur, ktoré veci K. P. odniesol do osobného motorového vozidla zn. O. L., evidenčné číslo F ktoré v tom čase užíval J. B. a ktorý na nich po prechádzajúcej dohode v uvedenom vozidle čakal, a následne sa K. L. aj spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou mužského pohlavia vrátil do rodinného domu J. P. č. X, P., s úmyslom odcudziť televízor zn. L., neznámeho výrobného čísla v hodnote 268,- Eur spolu s konzolou v hodnote 70,- Eur, kde uvedené K. L. s použitím kľúča zo steny demontoval, z kuchyne odcudzil elektrický mixér zn. G. v hodnote 89,90 Eur., ktoré veci naložili do osobného motorového vozidla zn. O. L., ev. č. F a následne všetci spolu K. L., K. P., J. B. a doposiaľ nestotožnenou osobou mužského pohlavia odviezli 2 odcudzené veci do L. L., kde ich rozpredali, čím takto uvedeným konaním majiteľke domu C. Y., trvalým bydliskom P., J. P. č. X spôsobili škodu odcudzením spolu vo výške 623,64 Eur a škodu poškodením dverí vo výške 17,50 Eur,

ktorým konaním mal spáchať zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,4 písm. b) tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J. B..

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor písomným podaním zo dňa 21.01.2020, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa v rovnaký deň. V jeho dôvodoch primárne zvýraznil to, že odvolanie smeruje do výroku o vine u obžalovaného J.

B. v jeho neprospech. Vo zvyšných výrokoch (K. L. a K. P. boli uznaní vinnými napadnutým rozsudkom a boli im aj uložené tresty) sa vzdal práva podať odvolanie. Napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného B. nepovažoval tento odvolateľ za zodpovedajúci stavu veci, pokiaľ bol spod obžaloby oslobodený. Poukázal na viaceré rozpory vo výpovediach jednak obžalovaného B., ale aj zvyšných právoplatne odsúdených L. a P., ktorí tvrdili, že B. má dobré kontakty, odcudzené veci predávali všetci pri HP Tesco a OC Terminál, navyše dokazovali aj prítomnosť ďalšej nestotožnenej osoby, ktorý mal byť známym B., čo však B. poprel. Výpovede právoplatne odsúdených L. a P. považoval prokurátor za účelové v snahe zbaviť viny B. zo spolupáchateľstva na stíhanom zločine. Záverom odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného B. s tým, aby vec v tejto časti vrátil krajský súd súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, v jeho priebehu dňa 16.01.2020 vykonal výsluch všetkých obžalovaných, obžalovaní L. a P. doznaní spáchanie stíhaných skutkov a urobili aj vyhlásenie, ktoré však okresný súd neprijal v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por., ďalej vykonal výsluchy svedkov C. Y. a C. L., v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. doplnil dokazovanie prečítaním znaleckého posudku a odborného vyjadrenia a podľa § 269 Tr. por. boli prečítané i jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu. Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného J. B. zo spáchania stíhaného skutku pod bodom 1/ obžaloby.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsah výpovedí obžalovaných K. L. a K. P. a taktiež obžalovaného J. B., pričom výrok o jeho nevine zdôvodnil najmä tým, že u tohto obžalovaného nebolo vykonaným dokazovaním preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného zločinu. Z výpovedí obžalovaného B., ako aj spoluobžalovaných L. a P. vyplynulo, že obžalovaný B. nevedel, že veci, ktoré do jeho motorového vozidla naložili obžalovaní L. a P., a ktoré následne prevážal vo svojom motorovom vozidle, boli kradnuté. Nevedomosť obžalovaného B. úplne vylučuje úmyselné konanie, ktoré sa pri subjekte zločinu krádeže vyžaduje. Obžaloba prokurátora bola postavená na tom, že jeho obhajoba vylučujúca existenciu subjektívnej stránky je účelová. Obžalovaní L. a P. totiž zmenili po vznesení obvinenia svoje výpovede, keď uviedli, že B. nemal vedomosť o tom, že išlo o kradnuté veci. Zmena výpovede nebola podľa prokurátora dostatočne racionálne odôvodnená. Obžalovaní zhodne usvedčovali B., potvrdili, že B. veci išiel predať spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou a následne išli všetci do herne. Podľa prokurátora je absolútne nepravdepodobné a nelogické konanie B., kedy by mal predávať veci neznámym osobám od obžalovaných L. a P. poznajúc ich spôsob života, a to minimálne ohľadom osoby L., bez toho, aby nevedel, že išlo o veci z trestnej činnosti. Obžaloba teda vychádza z konfrontácie, resp. z porovnávania obsahu výpovedí L. a P. v postavení podozrivých (pred vznesením obvinenia) s ich výpoveďami ako obvinených (po vznesení obvinenia). Porovnávanie rozporov vo výpovediach osôb, ktoré vypovedali v rôznych procesných postaveniach v trestnom konaní neumožňuje žiadne ustanovenie Trestného poriadku. Osobu v určitom procesnom postavení možno konfrontovať len s jej skoršími výpoveďami, ktoré vykonala v rovnakom procesnom postavení. Z pohľadu zachovania procesného postavenia obvineného v trestnom konaní ani nemohlo dôjsť k zmene výpovede L. a P., keďže prvá výpoveď, z ktorej prokurátor vychádzal, bola vykonaná v ich inom procesnom postavení (podozrivých pred vznesením obvinenia). Výpovede L., P., ako aj B. vykonané pred vznesením obvinenia by sa v trestnom spise nemali ani nachádzať, a v prípade, že tomu tak nie je, tak na obsah týchto výpovedí nie je možné pri rozhodovaní súdu o vine a treste prihliadať.

Vzhľadom na uvedené, sú námietky a domnienky obžaloby ohľadom rozporných výpovedí obžalovaných neopodstatnené a pri rozhodovaní o vine obžalovaného B. nevýznamné.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovaného J. B. zo spáchania stíhaného zločinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovaného v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovaného z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj vylučovali nadovšetkú pochybnosť prijatie iného záveru o nevine obžalovaného. Súd prvého stupňa sa hodnotením dôkaznej situácie podrobne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, s týmito dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje (sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí) a bolo by nadbytočné na tomto mieste v rozhodnutí odvolacieho súdu tieto dôvody znovu opakovať. V posudzovanej veci nebolo možné tak prijať jednoznačný záver, nevzbudzujúci akúkoľvek dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného J. B. zo spáchania stíhaného skutku pod bodom 1/ obžaloby.

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že skutok pod bodom 1/ obžaloby spáchal obžalovaný B.. Tento skutok sa síce stal, za jeho spáchanie však boli právoplatne uznaní za vinných pôvodne spoluobžalovaní (právoplatne odsúdení K. L. a K. P.).

V súdenom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného B., nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúci na mysli taký, ktorý by spochybnil obhajobu obžalovaného, usvedčiť ho zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo čiastočné podozrenie, že obžalovaný B. sa ako spolupáchateľ mohol podieľať na spáchaní skutku pod bodom 1/ obžaloby, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovaného priaznivejšej.

S poukazom na vyššie uvedené považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.